

The Chanukah Miracle - What Really Happened?

Rabbi Aviad Bodner

1. Babylonian Talmud, Shabbat 21B	בבלי, שבת דף כא:
What is [the reason of] Hanukkah? For our Rabbis taught: On the twenty-fifth of Kislev [commence] the days of Hanukkah, which are eight on which a lamentation for the dead and fasting are forbidden. For when the Greeks entered the Temple, they defiled all the oils therein, and when the Hasmonean dynasty prevailed against and defeated them, they made search and found only one cruse of oil which lay with the seal of the High Priest, but which contained sufficient for one day's lighting only; yet a miracle was wrought therein and they lit [the lamp] therewith for eight days. The following year these [days] were appointed a Festival with [the recital of] Hallel and thanksgiving.	מאי חנוכה דתנו רבנן בכ"ה בכסליו יומי דחנוכה תמניא אינון דלא למספד בהון ודלא להתענות בהון שכשנכנסו יוונים להיכל טמאו כל השמנים שבהיכל וכשגברה מלכות בית חשמונאי ונצחום בדקו ולא מצאו אלא פך אחד של שמן שהיה מונח בחותמו של כהן גדול ולא היה בו אלא להדליק יום אחד נעשה בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים לשנה אחרת קבעום ועשאוים ימים טובים בהלל והודאה

2. Beit Yosef, Orach Chaim 670	בית יוסף, אורח חיים, סימן תרע
The reason that it was necessary to use that one jar of oil to light for eight days is that all of Israel were presumed to have the impurity of contact with the dead and it was therefore impossible to prepare pure oil until seven days had passed from they day of their defilement. Add to this one more day for crushing and preparing the olives to produce pure oil and you have eight. The Ran writes that there was pure oil four days away, and that they therefore needed eight days to go there and back. One could ask why they established an eight day celebration at all. After all, since there was enough oil in the sealed jar to light for one night then the miracle actually was for seven nights. One could answer that they divided the oil they found into eight parts and placed one portion in the menorah each night, which nonetheless burned until morning. Thus a miracle occurred every night. Further you could say that after they filled the menorah on the first night the jar remained full of oil as it was in the beginning, and thus the miracle was recognizable even on the first night. Alternatively, they poured all the oil into the menorah on the first night and though the candles burned all night they found them still full of oil in the morning, and so it happened each night.	והטעם שהוצרכו להדליק שמנה ימים מאותו פך מפני שכל ישראל היו בחזקת טמאי מתים ואי אפשר להתקין שמן טהור עד שיעברו עליהם שבעה ימים מיום טומאתם ויום אחד לכתישת הזיתים ותיקונם להוציא מהם שמן טהור והר"ן (שם) כתב שהיה להם שמן טהור רחוק ארבעה ימים והוצרכו שמנה ימים בין הליכה וחזרה: ואיכא למידק למה קבעו שמנה ימים דכיון דשמן שבפך היה בו כדי להדליק לילה אחת ונמצא שלא נעשה הנס אלא בשבעה לילות. וי"ל שחילקו שמן שבפך לשמנה חלקים ובכל לילה היו נותנים במנורה חלק אחד והיה דולק עד הבוקר ונמצא שבכל הלילות נעשה נס. ועוד י"ל שלאחר שנתנו שמן בנרות המנורה כשיעור נשאר הפך מלא כבתחלה וניכר הנס אף בלילה הראשונה. אי נמי שבליל ראשון נתנו כל השמן בנרות ודלקו כל הלילה ובבוקר מצאו הנרות מלאים שמן וכן בכל לילה ולילה:

3. Al HaNisim	על הניסים
In the days of Matityahu, the son of Yochanan the High Priest, the Hasmonean and his sons, when the wicked Hellenic	בִּימֵי מַתִּיתָיְהוּ בֶן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חֲשֻמוֹנָאִי (י"ג חֲשֻמוֹנָאִי) וּבְנָיו כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יֶגְוֹן

government rose up against Your people Israel to make them forget Your Torah and violate the decrees of Your will. But You, in Your abounding mercies, stood by them in the time of their distress. You waged their battles, defended their rights, and avenged the wrong done to them. You delivered the mighty into the hands of the weak, the many into the hands of the few, the impure into the hands of the pure, the wicked into the hands of the righteous, and the wanton sinners into the hands of those who occupy themselves with Your Torah. You made a great and holy name for Yourself in Your world, and effected a great deliverance and redemption for Your people Israel to this very day. Then Your children entered the shrine of Your House, cleansed Your Temple, purified Your Sanctuary, kindled lights in Your holy courtyards, and instituted these eight days of Chanukah to give thanks and praise to Your great Name.	הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַתְךָ (נ"א: מִתּוֹרַתְךָ) וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם: רַבֵּת אֶת רִיבָם דָּגַת אֶת דְּיָנָם נִקְמַת אֶת נִקְמַתָם מִסָּרֶת גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעֻטָּים וְטָמְאִים בְּיַד טְהוּרִים וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ וּלְךָ עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקוֹן פְּהִיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּן (י"ג קָדָה), בָּאוּ בְנֵיךָ לְדַבֵּר בַּיִתְךָ וּפָנּוּ אֶת הַיִּכְלָד וְטָהְרוּ אֶת-מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחֻצְרוֹת קְדֻשָּׁךְ וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה (נ"א: שְׁמוֹנֵה יָמִים) אֱלוֹ לְהוֹדוֹת וּלְהַלְלֵ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל.

4. Maccabees I Chapter 2	מקבים א פרק ב
In those days arose Mattathias the son of John, the son of Simeon, a priest of the sons of Joarib, from Jerusalem, and dwelt in Modin. And he had five sons, Joannan, called Caddis: Simon; called Thassi: Judas, who was called Maccabeus: Eleazar, called Avaran: and Jonathan, whose surname was Apphus. And when he saw the blasphemies that were committed in Juda and Jerusalem, He said, Woe is me! wherefore was I born to see this misery of my people, and of the holy city, and to dwell there, when it was delivered into the hand of the enemy, and the sanctuary into the hand of strangers?... Then Mattathias and his sons rent their clothes, and put on sackcloth, and mourned very sore. In the mean while the king's officers, such as compelled the people to revolt, came into the city Modin, to make them sacrifice. And when many of Israel came unto them, Mattathias also and his sons came together. Then answered the king's officers, and said to Mattathias on this wise, Thou art a ruler, and an honourable and great man in this city, and strengthened with sons and brethren: Now therefore come thou first, and fulfil the king's commandment, like as all the heathen have done, yea, and the men of Juda also, and such as remain at Jerusalem: so shalt thou and thy house be in the number of the king's friends, and thou and thy children shall be honoured with silver and gold, and many rewards. Then Mattathias answered and spake with a loud voice, Though all the nations that are under the king's dominion obey him, and fall away every one from the religion of their fathers, and give consent to his commandments: Yet will I and my sons and my brethren walk in the covenant of our fathers. God forbid that we should forsake the law and the ordinances. We will not hearken to the king's words, to go from our religion, either on the right hand, or the left. Now when he had left speaking these words, there came one of the Jews in the sight of all to sacrifice on the altar which was at Modin, according to the king's commandment. Which thing when Mattathias saw, he was inflamed with zeal, and his reins	(א) בימים ההם היה כהן בישראל ושמו מתתיהו בן יוחנן בן שמעון מבני יהויריב בירושלים והוא יושב בהר מודעית. (ב) ויהיו לו חמישה בנים ואלה שמותם. (ג) יוחנן הקדשי, שמעון התסי ויהודה המכבי. (ד) אלעזר החורני ויונתן הופסי. (ה) וירא מתתיהו את התועבות אשר ביהודה ובירושלים ויקונן ויאמר: (ו) אוי לי כי נולדתי לחזות את שבר עמי וקריה הקדושה בידי בני נכר.... (יג) ויקרעו מתתיהו ובניו את בגדיהם וילבשו שק ויתאבלו מאוד. (יד) ויהי כאשר באו פקידי המלך עיר מודעית להעביר את העם מתורת ה' לעבודת האלילים ולזבוח להם. (טו) וילוו אליהם רבים מבני ישראל, ומתתיהו ובניו התחזקו. (טז) ויאמרו שרי המלך אל מתתיהו לאמור. (יז) הן איש נגיד ונכבד אתה בקרב עמך, ומספר בניך רבים וגם רבה משפחתך, לכן קרב נא אתה ראשונה לעשות את מצות המלך כאשר עשו בכל מדינות מלכותו, וגם כל אנשי יהודה וירושלים. (יח) ואתה ובניך תמצאו חן בעיני המלך, וייתן לכם זהב וכסף ומתנות יקרות. (יט) וישא מתתיהו את קולו ויאמר. (כ) אם אמנם יסורו כל עבדי המלך גוי גוי מאלוהיו וישמעון לקולו להמיר את חוקות אבותיהם. (כא) לא כן אנכי ומשפחתי, כי לא נסור ימין ושמאל מאחרי חוקות אבותינו. (כב) חלילה לנו לשוב ממצוות ה' א-לוהינו ולהפך בריתו אתנו. (כג) לכן את דתי המלך לא נעשה, ואת חוקותינו לא נמיר בחוקות המלך. (כד) ויהי ככלותו לדבר, ויגש איש מבני ישראל לעיני כל הניצבים אל הבמה אשר במודעית לזבוח

trembled, neither could he forbear to shew his anger according to judgment: wherefore he ran, and slew him upon the altar. Also the king's commissioner, who compelled men to sacrifice, he killed at that time, and the altar he pulled down. Thus dealt he zealously for the law of God like as Phinees did unto Zambri the son of Salom. And Mattathias cried throughout the city with a loud voice, saying, Whosoever is zealous of the law, and maintaineth the covenant, let him follow me	זבח כאשר ציוה המלך. (כה) וירא מתתיהו, ויחס לבבו ותבער קנאתו על תורת א-לוהיו. (כו) וירץ בחמתו אל האיש, וימיתוהו אצל הבמה, וגם את הפקיד המית, ויתוך את הבמה. (כז) ויקנא לתורת א-לוהיו כאשר עשה פנחס לזמרי בן סלוא. (כח) וירץ אחרי כן בתוך העיר ויקרא בקול גדול ויאמר: מי האיש החרד לתורת א-לוהיו ומחזיק בבריתו - יבא אחרי.

5. Maccabees I Chapter 4	מקבים א פרק ד
[36] Then said Judas and his brothers, "Behold, our enemies are crushed; let us go up to cleanse the sanctuary and dedicate it." [37] So all the army assembled and they went up to Mount Zion. [38] And they saw the sanctuary desolate, the altar profaned, and the gates burned. In the courts they saw bushes sprung up as in a thicket, or as on one of the mountains. They saw also the chambers of the priests in ruins. [39] Then they rent their clothes, and mourned with great lamentation, and sprinkled themselves with ashes. [40] They fell face down on the ground, and sounded the signal on the trumpets, and cried out to Heaven. [41] Then Judas detailed men to fight against those in the citadel until he had cleansed the sanctuary. [42] He chose blameless priests devoted to the law, [43] and they cleansed the sanctuary and removed the defiled stones to an unclean place. [44] They deliberated what to do about the altar of burnt offering, which had been profaned. [45] And they thought it best to tear it down, lest it bring reproach upon them, for the Gentiles had defiled it. So they tore down the altar, [46] and stored the stones in a convenient place on the temple hill until there should come a prophet to tell what to do with them. [47] Then they took unhewn stones, as the law directs, and built a new altar like the former one. [48] They also rebuilt the sanctuary and the interior of the temple, and consecrated the courts. [49] They made new holy vessels, and brought the lampstand, the altar of incense, and the table into the temple. [50] Then they burned incense on the altar and lighted the lamps on the lampstand, and these gave light in the temple. [51] They placed the bread on the table and hung up the curtains. Thus they finished all the work they had undertaken. [52] Early in the morning on the twenty-fifth day of the ninth month, which is the month of Chislev, in the one hundred and forty-eighth year, [53] they rose and offered sacrifice, as the law directs, on the new altar of burnt offering which they had built. [54] At the very season and on the very day that the Gentiles had profaned it, it was dedicated with songs and harps and lutes and cymbals. [55] All the people fell on their faces and worshiped and blessed Heaven, who had prospered them. [56] So they celebrated the dedication of	(לה) וידבר יהודה ואחיו אל העם לאמור. (לו) הן האויב ניגף לפנינו, ועתה עלה נעלה וטיהרנו את מקדש ה'. (לז) וייקהלו כל אנשי הצבא ויעלו יחדו על הר ציון. (לח) ויהי בראותם את המקדש כי שמש, ואת המזבח כי חולל, והדלתות שרופות באש והלשכות נהרסות, ועשב השדה צמח בכל גבולו מסביב. (לט) ויקרעו את בגדיהם ויזרקו עפר על ראשם ויתאבלו מאוד. (מ) ויריעו בחצוצרות תרועה, ויפלו על פניהם ותעל שוועתם השמימה. (מא) ויצווה יהודה את גדוד אחד מאנשיו לצור על המצודה עד טהרם את המקדש. (מב) ויבחר מן הכוהנים אשר לא נטמאו ואשר לא עזבו את ברית א-לוהיהם, ויצווים לטהר את המקדש ולהשליך את האבנים אשר נטמאו אל מקום טמא. (מג) ויראו את מזבח העולה כי חולל, ויועצו לב יחדו כדת מה לעשות. (מד) ותהי העצה היעוצה לנתוך את המזבח עד רדתו, לבלתי היות להם למכשול, יען כי חיללוהו זרים. וייתצו אתו. (מה) ויניחו את האבנים על הר הבית אל מקום פלוני אלמוני, עד אשר יקום נביא בישראל להורותם את אשר יעשון. (מו) ויקחו אבנים שלמות אשר לא עלה עליהן ברזל, ככתוב בתורת ה' ויבנו מזבח חדש כתבנית הראשון. (מז) וישרבו לבנות את פרצי המקדש ואת כל אשר מבית להיכל, ויחטאו את החצר ואת כל אשר בו. (מח) ויחדשו את כל כלי הקודש, וישימו את המנורה אל ההיכל ואת מזבח הקטורת ואת שולחן הפנים. (מט) וישימו את הקטורת על המזבח, ועל המנורה העלו את נרותיה להאיר במקדש. (נ) ויתנו את לחם הפנים על השולחן, ואת הפרוכת המסך על הארון, ותכל כל העבודה כאשר בתחילה. (נא) ויהי ביום החמישי ועשרים לחדש התשיעי הוא כסלו, בשנת שמונה וארבעים ומאה, וישכימו בבוקר ויעלו עולות על המזבח החדש כמשפט. (נב) ויחנכו את המזבח בעצם היום אשר טמאו אותו הגויים, ויהללו לה' בשירים ובכינורות בחלילים ובמצלצלים. (נג) ויפלו

the altar for eight days, and offered burnt offerings with gladness; they offered a sacrifice of deliverance and praise. [57] They decorated the front of the temple with golden crowns and small shields; they restored the gates and the chambers for the priests, and furnished them with doors. [58] There was very great gladness among the people, and the reproach of the Gentiles was removed. [59] Then Judas and his brothers and all the assembly of Israel determined that every year at that season the days of dedication of the altar should be observed with gladness and joy for eight days, beginning with the twenty-fifth day of the month of Chislev.	על פניהם וישתחוו לה' על אשר נתן להם עז ותשועה. (נד) ויחוגו את חנוכת המזבח שמונת ימים, ויעלו עולות ותודות בשמחת לבבם. (נה) ויפארו את פני ההיכל בעטרות ובמגיני זהב ויחטאו את השערים ואת לשכות הכוהנים, ושימו את הדלתות. (נו) ותהי שמחה גדולה בכל העם, כי גלל ה' את חרפת הגויים מעליהם. (נז) ויצווה יהודה ואחיו וכל קהל ישראל לחוג את חנוכת המזבח ביום החמישה ועשרים לחדש כסלו שמונת ימים מדי שנה בשנה בהלל ובתודה לה'.

6. Josephus Flavius, Antiquities of the Jews, 12:7:7	
Now Judas celebrated the festival of the restoration of the sacrifices of the temple for eight days, and omitted no sort of pleasures thereon; but he feasted them upon very rich and splendid sacrifices; and he honored God, and delighted them by hymns and psalms. Nay, they were so very glad at the revival of their customs, when, after a long time of intermission, they unexpectedly had regained the freedom of their worship, that they made it a law for their posterity, that they should keep a festival, on account of the restoration of their temple worship, for eight days. And from that time to this we celebrate this festival, and call it Lights. I suppose the reason was, because this liberty beyond our hopes appeared to us; and that thence was the name given to that festival.	

7. Vayikra 8 31- 9 2	ויקרא ח' ל"א- ט' ב'
Then Moses said to Aaron and to his sons, "Boil the flesh at the doorway of the tent of meeting, and eat it there together with the bread which is in the basket of the ordination offering, just as I commanded, saying, 'Aaron and his sons shall eat it... You shall not go outside the doorway of the tent of meeting for seven days, until the day that the period of your ordination is fulfilled; for he will ordain you through seven days... At the doorway of the tent of meeting, moreover, you shall remain day and night for seven days and keep the charge of the LORD, so that you will not die, for so I have been commanded... Now it came about on the eighth day that Moses called Aaron and his sons and the elders of Israel; and he said to Aaron, "Take for yourself a calf, a bull, for a sin offering and a ram for a burnt offering, both without defect, and offer them before the LORD.	ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים פאשר צניתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו... ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת מי מלאיכם כי שבעת ימים מלא את ידכם... ופתח אהל מועד תשבבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת ה ולא תמותו כי כן צניתי... ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל. ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני ה'

8. Kings I 8 63-66	מלכים א' פרק ח פסוקים ס"ג-ס"ו
Solomon offered for the sacrifice of peace offerings, which he offered to the LORD, 22,000 oxen and 120,000 sheep. So the king and all the sons of Israel dedicated the house of the LORD. So Solomon observed the feast at that time, and all	ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח לה' בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית ה' המלך וכל בני ישראל... ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל

Israel with him, a great assembly from the entrance of Hamath to the brook of Egypt, before the LORD our God, for seven days and seven more days, even fourteen days. On the eightth day he sent the people away and they blessed the king. Then they went to their tents joyful and glad of heart for all the goodness that the LORD had shown to David His servant and to Israel His people.	שָׁרָאֵל עִמּוֹ קָהַל גְּדוֹל מִלְּבוֹא חֲמַת עַד נַחַל מִצְרַיִם לִפְנֵי ה' אֶל-לְהִינּוּ שְׁבַעַת יָמִים וְשִׁבְעַת יָמִים אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם. בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי שָׁלַח אֶת הָעָם וַיְבָרְכוּ אֶת הַמֶּלֶךְ וַיֵּלְכוּ לְאֹהֲלֵיהֶם שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' לְדָוִד עַבְדּוֹ וְלִישְׂרָאֵל עַמּוֹ

9. Maccabees II Chapter 10:6-7	
Joyfully they held an eight-day celebration, after the pattern of Tabernacles, remembering how a short time before they spent the festival of Tabernacles like wild beasts, in the mountains and in the caves. Therefore, holding wreathed wands and branches bearing ripe fruit, and palm fronds, they offered songs of praise to Him Who had victoriously brought about the purification of His Place.	

10. שמואל ספראי, חז"ל וחג החנוכה, מחניים ל"ז	
אצל כמה חוקרים בשדה חכמת ישראל, וביניהם מגדולי החכמים, רווחת הדעה שחז"ל השתדלו לשכח את מעשיהם הגדולים של החשמונאים מזיכרונה של האומה וקיפלו את כל פרשת המלחמות, השחרור הלאומי והחרות הדתית, שאלה הנחילו לה לאומה ב"פכים קטנים" של מעשי נסים ונפלאות. ואף זאת לא עשו אלא מחמת שנאלצו לכך; כיון שלא יכלו לעקור את חג החנוכה בגופו, העמידו את כל אותה תקופה הרואית, על מעשי נסים, על מנת להשכיח את שם החשמונאים מזיכרון האומה. אלא שהפרש גדול מוצא אתה בין אותם חוקרים, שמקצתם קוראים תגר על מעשי החכמים ותולים עיקרו של דבר בתחרות כביכול שבין בית דוד ובין החשמונאים, שאלה האחרונים באו לטול מהם את המלכות בישראל והיות ורבי יהודה הנשיא מבית דוד היה, עמד הוא ועמדו אבותיו וצאצאיו ועמלו בטשטוש דמותם והמעטת ערך מפעלם של החשמונאים. ומקצתם של החוקרים מצדיקים מעשיהם של חכמים מחמת מעשיהם הרעים של האחרונים מבית חשמונאי שעזבו את דרכי התורה והצטרפו לצדוקים. ויש שביקשו ללמד זכות על החכמים שמחמת התנאים המדיניים נאלצו להשכיח את פרשת מרד החשמונאים ומטעמים חינוכיים- מדיניים לא בקשו ללבות את אוירת המרד בעם. ולא עוד אלא שחכם גדול אחד ביקש אף ללמדנו שחג החנוכה לא נחוג בארץ ישראל בימי הבית ובמים שלאחר החורבן וכל עיקרו של חג החנוכה לא נשתמר אלא בבבל, מקום שעובדי האש הפרסיים בקשו לעקר את חג האורים, וישראל מסרו נפשם עליה ולפיכך נתקיים החג בידם.	

11. Malka Z. Simkovich, Uncovering the Truth About Chanukah, http://thetorah.com/uncovering-the-truth-about-chanukah/	
...what lies at the essence of the holiday of Chanuka? From a historical vantage point, there is no doubt that the origin of the holiday lies in the Hasmonean military victory. However, the rabbis effectively rebranded the holiday so that instead of glorifying Hasmonean military prowess, the holiday instead glorifies the unconditional and miraculous divine light that Jews can depend on, even in the gloomiest of darkness. This message was no doubt profoundly meaningful to Jews living in Palestine at a time when Jerusalem was a Christian pilgrimage city, and when the reading of their own scriptures was prohibited by Justinian. It is also a message that has remained profoundly meaningful to Jews throughout the ages, which explains why Chanukah continues to be branded as a holiday of lights rather than a holiday of military victory.	